

LA CAMPANA DE GRACIA.

Caball fort, tenta fort, si per cas caus, digas ¡¡faba del meu cor!!!

— ¡¡FABA!!

Suspensas las elecciones de comité que debían verificarse lo diumenje passat, tindran lloch demá diumenje, comensant la votació á las nou del demati.

Convencuts de que las circunstancias actuales fan necesaria la unió entre nosaltres, insistim en recomenar la candidatura que publicarem en lo número passat.

Com es natural en un gran partit com lo nostre, demá en las portas del col-legis se repartiran molts candidaturas, Nosaltres aconsellem als que vulguin la unió del partit que votin la següent

CANDIDATURA
DE LA UNIÓN REPUBLICANA.

Arabio Torre (Benito)
Alsino (Pablo)
Altadill (Antonio)
Auqué (Jaime)
Bahy (Pedro Francisco)
Clavé (José Anselmo)
Calopa (Francisco)
Coll y Remedios (Rafael)
Feliu y Codina (Antonio)
Ferrer y Comellas (Joaquin.)
Frances (Luis)
Laporta (José Antonio)
Roure (Conrado)
Torres (José Maria)
Villamil (Fermin)

Republicans !!! LA UNIÓN ES LA FORSA!!!

AL PARTIT REPUBLICÁ.

A tots los partits los hi surten berrugas y ulls de poll. De vegadas los fiblan de tal modo que fins no poden donar un pas. Que 'u diga sino 'l partit progressista que principiant per coixejar, ha acabat per estarse mes quiet que un mort.

Si no fossen las berrugas, los ulls de poll y otras excrecencias molestosas, molts foren los que haurian alcansat lo poder: si haguessen sapigut curárselas, foran molts los que encare respirarian.

Hém dit que á tots los partits los ne sortian.

—¿També á n' al republicá federal? preguntarán vostés—També, també, 'ls contestaré jo.

—¿Y ahont son aquestas berrugas? ¿Ahont aquestos ulls de poll? dirán vostés.—¿Ahont son? preguntaré jo. Llegeixin y ho sabrán.

Hi ha homes de tota mena dintre dels partits. N' hi ha que de una hora lluny ja poden á dominadors y á arcaldes borregos. Pero aixís com uns ho donan á coneixe encare no obran la boca, altres ho amagan tot lo que poden.

Aquets últims, per lo regular, estudian lo que 'l poble demana ab mes insistencia, y desde 'l moment que 'u coneixen procuran exagerar las sévas necessitats tot lo que poden, y per adquirir la popularitat que 'ls es necessaria, fan veure que son sos paladins mes gelosos y esforsats. Cridan, braman y tronan: l' enrogall es molts vegadas lo millor dels mérits que contrauen, y desde llavors no hi ha junta ni comité, elecciones municipals, provincials ó de diputats en que no s' hi presentin com á candidats, segurs de que 'l poble, enlluernat ab las sévas exageracions, s' ha tornat cego, y confiat ab ells, los hi dona la á, mal que 'l tingan de dur al precipici.

Aixó succeheix molts vegadas, y si algun cop la gent de bona fé s' hi deixa caure, es precis que una vegada conegut l' engany, preuga la cosa com una lliadó saludable y ben aprofitada.

No s' olvidin los bons ciutadans, que si 'l peix que 's vén á la plassa pogués ressucitar y tornar á la aygua, no 's deixaria agafar tant facilment altra vegada.

* *

Dihém aixó per donar un crit d' alerta al nostre partit, segurs, no obstant, de que are mes que may estará previngut.

Fa uns quants dias que hem vist una alocució, en la qual, sos firmants, alguns d' ells coneguts per son carácter perturbador, s' aprofitan de una nova ocasió, per veure si aquesta 'ls surt millor que las passadas, ocasió de dividir al partit republicá, ab l' intent sens dupte de que: — á río revuelto ganancia de pescadores.—

Comensan per dividir al partit republicá en socialistas é individualistas, com si, donant per suposat que hi hagués en nostre partit gent de un y altre color, no fossen tots republicans, demócratas y federales.

Després d' aixó, at una lleujeresa que no s' explica, donan patents de individualista á las personas que per sos mérits, sa consecuencia y son valor los hi fan mes sombra; y ells, comes molt natural, se quedan ab lo títol exclusiu de *socialistas*, tal vegada sense saber lo que aquesta paraula significa, y ab l' idea sols de ferse populars per aquest camí, ab la idea sols de especular ab los sentiments del poble, *socialista*, si, perque té necessitats y fam de satisferlas, pero no *socialista* de paraula, sino de fets, ja que las paraulas, per mes que 's pronuncihin ab véu fosca, no engreixan á ningú.

* *

¿Y qui 'ls ha dit á n' aquestos senyors que determinadas personas que en nostre partit s' han conquistat puestos que ells may tindrán, son individualistas?

¿Y qui 'ls ha dit, que encare que alguns poguessen serho, que nosaltres ne duptém, deixan per ço de ser republicans, y bons republicans?

* *

¿Saben ells lo que es la República democrática federal?

¿Ignoran que es una forma de govern liberal, exenta de privilegis, dintre de la qual la justicia déu ser igual per tots, y en la qual hi cap la resolució espedita de tots los grans problemas socials?

¿Ignoran que es lo camp en lo qual hi plantarém las bonas llavors del socialisme?

¿No saben que 'ls que republicans nos dihéu, acceptém la República com un medi, no com un fi, ja que mentres hi haja homes hi haurá necessitats, y mentres necessitats hi hajan hi haurá aspiracions per satisferlas, y mentres hi haja aspiracions hi haurá fins per realisar?

* *

Y are 'ls preguntaréu: ¿Poden resóldrers los grans problemas socials dintre de la monarquia? No.

¿Podrán resoldre 's dintre de la República? Induatablement.

Resultat: que avans de que poguéu sembrar necessitéu camp: que avans de que poguéu plantejar lo que 'l poble tant y tant necessita, es precis que conquistém la República Federal.

¿Y conquistarem la República dividintnos sense necessitat, deixant l' aucell segur pel vol d' aucells que enlaire passa, fent com aquell que volent entrar en la casa per la finestra dona salts arriscats, cau, se trenca la crisma y 's queda mort al péu del portal, sens pensar que lo natural y lo mes segur hauria sigut entrarhi per la porta?

No; mil vegadas no.

* *

Discutéixinse enhorabona los diversos principis socialistas; fórminse partits pel porvenir, que are lo que convé es no perdre 'l bou y las esquellas: que lo que convé es no dividirnos y arribar plegats á la República.

Y á n' aquestos senyors que 'ns diuhen que son *socialistas* sense explicarnos de quina mena ho son, sense definir lo que volen, sense concretar lo que esperan, sense fer veure al poble l' organizació social que 's proposan donar al Estat ó á l' unió dels ciutadans; se 'ls té de recordar que Napoleon III també ho deya que era *socialista*, y que no obstant Déu nos ne guard' de socialistas com Napoleon III.

Afortunadament té 'l poble bon sentit, y aquesta vegada com sempre sabrá coneixe 'ls móvils de la *faramalla* que no repara ab perturbar, ab tal de satisfacer son afany de mango-neig, la séva set de mando.

Sabrá comprendre aixis mateix, que si aquesta gent anés de bona fé, aniria equivocada, y que en un y altre cas se 'ls té de retxassar, quan no per ambiciosos desenfrenats, per amichs perillosos, per obstacles posats al triunfo de la República democrática federal, forma de govern, la única que promet lo desarrollo dels principis socialistas.

BATALLADAS.

L' altre dia un lladre va ser atropellat per un grupo indignat.

—¿Fort! varem sentir que deya un, a! saber lo que passaba; aixís no hi tornaré.

—Si 'l porten pres també 'l deixan anar l' endemá, esclamaba un altre.

Y nosaltres preguntém: ¿y si 's repeteix lo del pobre mistaire, qui podrá desfer lo mal que s' hagi fet?

Y encara que siga culpable ¿en quina nació civilisada heu vis tque un robo siga castigat ab la mort?

Si 's deixa anar als delinqüents l' endemá d' haberlos agafat: ¿quina culpa hi tenen ells? Esbrabeus contra 'l govern y la justicia que administra, pero no contra 'ls que no 'n tenen la culpa.

Sobre tot, lo que mes tristesa 'ns causa es veurer com la gent impresionabla s' exaspera devant de un lladregot de poca importancia y 's treu lo sombrero y fins obra pas quan passa pel carrer un lladre al per major, de aquets que s' han engreixat empobrint y arruinant á centenars de familias.

Ha deixat de veurer la llum pública lo nostre estimat colega *El Canton de Gerona*. Sentim y estranyem aquesta desaparició en un periodo electoral en que tants serveys hauria pogut prestar á la nostra causa.

No fa moltes nits que un frances se va sublevar devant de un escut imperial al crit de ¡Vive la Commune!

Inmediatament va rompre las hostilitats ó siga un cristall.

En vista d' aixó sembla que alguns botiguers tractan de dirigir un manifest al poble dientli que s' adhereixen á tots los moviments é insurreccions que fassi ab tal que despres se comprometi á pagá 'l gasto.

Un nou periodich que ha comensat á veurer la llum publica en Madrit, *La Llibertat*, ja dona per destronat á Don Amadeo y proclama la monarquia d' Espartero.

¿Que Espartero ni dotse cuartos?

Ja la Campana sona,
ja lo canó retona,
minyons anem,
REPÚBLICA TINDREM.

Y que será federal, si 'l poble ho vol.

La «Iberia» s' alarma en vista de que la coalició va endevant.

Fa be de alarmarse. La coalició vol dir que la breva s' acaba pe 'ls sagastins.

Esclama 'l periodich ahir bullanguer y abuy conservador:

«Isada está la bandera negra contra las oposicions: que s' agrupin al seu voltant tots los bons espanyols.»

Si aixó ho arriba á sentir llegir lo general Alvarez, surt del seu ninxo y planta un bolet al redactor que va tenir lo cinisme de cridar als *bons espanyols* perque s' agrupin á la sombra de una bandera que te escrita lo nom de una dinastia estrangera é imposada al pais per cent noranta un diputats.

—La «Iberia» ja ha alsat bandera contra la coalició. ¿May diria de quin color es?

—De *tutti colori*?.....

—No: es negra.

—¿Avuy es negra? Donchs no s' espanti, que abiat será de color de gos com fuig.

La Assamblea federal ha acordat anar á las urnas.

Los bons republicans deuen respetar aquest acort y anar á votar ab entusiasme. ¡A las urnas! donchs, y ¡animo!

Tremolin.

Lo qu' es jo, de tant com tremolo, semblo la branca de un arbre moguda pé 'l vent.

Los Sagastins, segons la *Iberia*, tractan d' exterminarnos.

Lo que 'ls participo per si volen fer testament,

Donchs si, la cosa s' formalisa. Ja diuen que no s' enten de rahons y que se 'n vol anar y fora.

Y es clar. Si habia de haber comensat per no venir.

Sino qu' ell va fer cas dels progressistas y.. Ja diuen bé: qui ab criaturas se fica....

Si jo are 'ls digués que convé que 'l partit republicá estiga dividit ¿que 'm dirian?

Lo que 'm dirian á mi diguinho als que han publicat un manifest en que 's parla de moléculas y de máquinas de vapor y s' acaba fent guerra á la unió y proclamant la divisió del partit.

La unió fa la forza, poble, y si 'ns dividim en aquestas circunstancias ja podém dir que la poma será de tothom menos dels republicans.

¡Unió, unió y mes unió! No 'us descuideu de ma de anar á votar la candidatura que la *Campana* us recomana.

Feu un servey mes á la santa causa del poble.

LA COALICIÓ

TRACTADA EN BROMA Y PRESA EN SÉRIO.

Un absolutista:—Aixó no 's pot aguantar. Aquesta situació es criminal, infame, hipócrita. No es res, no val res, no representa res. Diuen los que la sostenen que son lliberals y 'ns persegueixen y tiranisan. Y com si tot aixó fos poch, mentres lo nostre don Carlos te de menjar sopas de pa sech, hem de contemplar impassibles com un rey estranjer cobra 33 mil-lions l' any!... No, no, no ha de durar: avans que aixó la República. Al menos aquesta sabém lo que 'ns dará.

Un moderat:—Aixó no es lo partit conservador ni ho ha sigut may. D' aquesta gent no m' en fio. Lo dia que s' hagi de iniciar en Espanya la política conservadora es altra la gent que l' ha de realisar. Aquets d' abuy son uns *papiolis* que volen vegetar á la nostra sombra. Gent que ahir se moria de gana, encumbrada á costa de tot y qu' are 's vol donar té al costat nostre... ¡Arriiii! Si la Espanya ha de ser conservadora á nosaltres ens toca gobernar, y si ha de ser lliberal... avans que vosaltres, polítichs d' ofici, es preferible... ¡la República!

Un radical:—¿Ahont va aquest home? Aixó no es lo pactat. Jo si 'm vaig fer monárquich, si vaig votar al italianot, si 'l vaig anar á buscar, va ser perque 'm creya que 'ns cridaria á nosaltres, que fora sempre nostre; pero are... lo qu' es are ja estich desenganyat. ¡Ell no 'ns vol!... donchs corrent: nosaltres tampoch voldrém á n' ell. Passarém per tot ab tal que ell y 'ls seus s' ensorrin. Vinga 'l que vinga: valdament vinga la República.

Un Federal:—A *rio revuelto ganancia de pescadores*. Ajudeunos á destruir, que per destruir tant bo es lo paleta com l' arquitecto. Destruim, tirem á terra de una vegada aquesta mala obra de Setembre; derribém, que despres.. despres... poble: ¿que 't deixaras tornar á amagar l' ou?

¿No? Donchs ¡viva la gresca! y vinga la coalició per destruir.

BATALLADAS.

Diu lo *Combat* que mentres 12 periódichs polítichs apoyan al govern, 41 lo combatixen.

Y no obstant lo govern se sosté. Be es vritat que té per puntals la poca vergonya, la flemma.... y 'l trono.

Lo general Córdova ha ofert una pistola al rey.

¿Carregada ó sense carregar?

Segons diu un periódich federal, llegint lo Sr. Castelar un article de l' *Iberia*, en lo qual demana que 's posin á son costat tots los que tinguin sanch espanyola en las venas, digué— «que D. Amadeo no podia posarse pas al costat dels homes de la *Iberia*»

Y té rahó.

Molts esperan la bancarrota de nostra Hisienda, pera poder dir á Camacho:—¡¡Ca-mat-xo!!!

No falta periódich que assegura que ha sortit de Italia una escuadra en direcció á nostras costas.

Tot es cosa que podria ser.

En tot cas consti bé que després de la ESCUADRA vindrá 'l NIVELL.

Are 'ls sagastins, no contents de haver fet príncep de Vergara al general Espartero, volen ferlo *generalissim*.

¡Quina llastima que l' Avi 's deixi tirar grapat de fanch d' aquesta manera!

Hi ha telégramas que anuncian que Fransa y Austria han ofert la séva hospitalitat al Papa, en cas de que se 'n vaja de Roma.

Vet' aqui que llavors la religió católica, apostólica y romana, será ja católica, apostólica francesa ó austriaca, segons ahont se 'n vaja.

Jo d'ell, esperaria que vingués Carlos VII y 'm plantava á Sevilla, perque la dita religió fos católica, apostólica y andalussa.

Diuen que 'ls Carlins del Baix Aragó s' agitan que es un contento.

Com are som á la quaresma 's compren molt bé.

Ab la creació dels 80 batallons de provincials que'l govern se proposa, 259 alferes pujarán á tinents y 45 comandants á tinents coronels.

¡Paga boig!....

Pero si ets boig, fes bitllas de una vegada.

Lo ciudatá Figueras diu qu' hem de aprofitar la ocasió...

¡Viva! ¡La ocasion la pintan calva!

Qu' are 'l ferro está calent...

Y tant que casi bé crema.

Y que si 'l deixem refredar despres nos llevarém á missas ditas.

Ja ho sentiú; ab aixó res de dormir: are que 'l ferro está calent aprofiteu la ocasió, y á *rio revuelto ganancia de FEDERALES*.

Lo ciudatá Castelar va dir en la Assamblea federal que si aquesta situació dura será imposible que 'ls Espanyols continuem honrantnos ab lo titol de descendents dels homens de la guerra de la Independencia.

Es necessari que 'ns unim tots los espanyols, deya l' eminent orador, per salvar la honra d' Espanya.

¿Diuen que á n' en Ferratges se li ha esbullat l' assumpto de las eleccions?

¿Y donchs? ¿Com ho farà la patria sense 'n Ferratges?

Y asseguran que qui li fa nosa es un pagés que 's diu Busquets.

¿Pagés y del districte? Val mes en Ferrat-

ges que' es tot un senyor aristócrata y no coneix cap de las necessitats del districte, per la sensilla rahó que no 's recorda d' ell mes que quan venen eleccions.

Quan veig que un senyor que hi ha al davant de casa surt ab paraigua, tot seguit penso: ¡Plourá!

Y quan veig que 'n Ferratges ve á Barcelona, esclamo ¡Eleccions!

—Vaig reparar, lo dia del sant del Avi, qu'entre 'ls veteranos hi habia algunas criaturas. ¿Com pot ser aixó de ser noy y veterano al mateix temps?

—¡Oh! no 'n fassi cas. Lo ser veterano va de pares á fil.s.

—Diu que la *bolsa* baixa.

—Algunas altres deuen omplirse y anar per amunt.

—¡Ay del dia que passém comptes!

Lo célebre general Isabelí Lersundi ha anat á Madrid, lo mateix que 'l duch de Sesto y 'l conde de Vistahermosa.

Bé diu aixó ab alló dels corps, que se'n ván sempre allá ahont senten furtor de carn podrida.

N' hi ha que diuen que lo millor que hi ha la hivern pera desferse del fret es una conxa.

Pero nosaltres hém observat que quan la Baleta de Borbó 's va acotjar ab los dos generals d' aquest nom, encare l'hi va anar pitjor.

Y are observém á veure que 'tal l' hi anirá á cert *bambino* que segueix igual exemple.

Si á pesar de tot no pot suar, ni treure 's lo costipat de sobre, dirém ab molta rahó:

—¡Conxas?... ¡Pastarada!

L' *Universal*, que es un dels periódichs radicals que alsa mes lo gallo, escriu dias passats un article titolat: «*Paraulas de una revolució*» en lo qual compara l' estat present ab lo del temps que precedí á la Setembrina: recorda als homes de aquesta lo que digueren en la proclama de Cádiz y 'ls diu que sembla imposible que hajan pogut olvidarho:

—«Ah! termina dihent. Ells obran perversament y sabent bé lo que 's fan. Hi ha no obstant un poder que desconeix aquest exemple. Que 'u estudihi que á n' ell mes que á ningú l' hi convé 'l saberho. Que 'u estudihi y sabrá com estava Espanya en 1868 y quin nas foren las rahons de la revolució, y coneixerá aixis mateix lo camí per ahont se n' anaren los Borbons.»

Nos sembla que 'l poder á qui 's refereix l' *Universal* deu esser inviolable..... No obstant, que no 's descuidi, que D'. Revolució es una senyora que no vá ab gaires compliments.

Després de la nit vé 'l dia,
tras la fosca la claró,
detrás de la monarquía
vé D'. Revolució.

La *Iberia*, la cinica *Iberia*, la descarada *Iberia* 's felicita de la coalició despres de haber gastat pólvora en salva per combátrerla.
¿Li agrada que la coalició s' hagi fet?

Donchs tinga paciència, que potser no tardará gaires dias á saberli greu.

Y quan la llaga li cogui, nosaltres direm: ¡¡Fort!!!

Los sagastins troban mal que vagin á las urnas plegats federals, radicals, moderats y carlins.

Ho troban mal, pero ells troban be que unionistas y progressistas ressellats vagin junts y junts nos fastidihin.

¡Ojo por ojo y diente por diente... y coalició por coalició!

Fassin lo favor de llegir lo següent parrafo del diari radical «El Universal» y diguin si escriuen fort los desairats de don Amadeo. L' article 's titula «Los amigos de don Amadeo» y acaba aixís:

«Abuy manan los monárquichs incondicionals; abuy dirigeixen la política los amichs de S. M.

¿De quins viatges y de quins embarchs se parla abuy?

¿En quinas platjas anclará lo primer barco que vagi á visitar lo rey Amadeo?

¡Ah salao!

Los regidors de la minoria, ciutadans Pons y Amorós, han comensat, com á encarregats de la almotacenia, una crusada contra 'ls venedors que enganyan al públich no venentli las cantitats exactas sent aixís que aquet li paga en bona moneda.

No hi ha dupte que 'ls anomenats ciutadans, si segueixen en sa empresa, obtindrán los aplausos de la gent de be y evitarán molts fraudes que fins are s' han comés per part dels expendedors de articles de primera necessitat.

SEGUIDILLAS.

Los radicals no volen se oposició
perque veuen las portas
del rich turró.

Fan com los nens:
si no 'ls donan la grossa
no estan contents.

¿Heu vist un Mefistófeles
com en Sagasta?
Pues ni 'l que surt al Faust
lectors, lo guanya;
aixó es tant cert,
que per votar al diable
jó voto á n' ell.

Los homens que vam treurer
quan la *Gloriosa*,
casi altra volta, tots,
lo trono voltan.
Era degut:
com s' han tret la careta...
s' han conegut.

De farsants y embusteros
la Espanya es plena,
que del poble pacient
son la baixesa;
pero... esperança:
quan bulli la olla grossa
tarem bugada.

Ja ha tornat aquell temps
que 'ls moderats
ab festins se bebian
la nostra sanch.
¡Poble valent!
amaneix las escombras...
que farém net.

Sufreix un poch mes, poble,

la gent tirana;
no surtis fins á l' hora
de la venjansa...
¡Es tonterial!
ca... si un ja tant s' estima
morir com viurer.

E. SEITNES.

Los cotxes de San Boy de Llobregat de 10 á 12 del demati y de 4 á 5 de la tarde 's posan al carré de l' Hospital, inpedint durant aquest temps la vista de algunas botigas que ningú 'ls paga res pél dany que reban. Las ordenansas municipals ab aquet motiu, si tinguessin ulls plorarian mes y mes si vejessin que 'ls municipals s' ho miran y que l' arcalde de barri no hi diu res, á pesar de las murmuracions dels veins que diuen que com que es adroguer, moltes vegadas fa negoci venent arros y fideus als passetjers que puján á dits cotxes.

Esperem que l' ar calde desveneixerá aquestas calumnias.

¿Que tal? ¿Los hem enganyat? ¿Que 'n diuen del *Xanguet* y del *Tiburón*? ¿Hi ha res mes bó y mes barato? L' editor casi bé volia tornar lo 'ral als que no n'estessin contents; pero pensant que ningú hi aniria, per que aixó es impossible, ha ren unciat á tant inutil projecte.

de 1872, año 10º de su publicacion, plagado de chispeantes caricaturas y escritos humoristicos. Vale solo un real.

per l' any 1872, escrit ab molta xispa per varios gats dels frares y enllustrat ab moltes caricaturas.—Sols val un real.

Tothom que vulgui adquirir ditas publicacions tant los correspons als y particulars de fora com de dins, que las demanin al ciutadá I. Lopez—editor, Ramb la del mitj 20—Barcelona.

No dexin de comprarlas si volen passar bons atos y ferse molts tips de riurer.

Barcelona.—Imprenta de la Viuda y F. de G.

I. LOPEZ editor